I si en lloc de parlar tu i jo...

Per DavidG el dv., 21/12/2018 - 13:07

I si en lloc de parlar tu i jo, preguéssim junts? La nostra conversa deixaria de tenir traces de partida d'escacs, on cada moviment es fa per esmenar l'altra. Tan sovint se'ns escola la rivalitat!

Si preguéssim junts. Tot d'una descobriríem el Tercer. Aquell que és dins nostre i en mig nostre. Tot d'una no ens farien por els silencis. Els instants sense paraules serien un temps per connectar amb la cova interior i escoltar l'eco més íntim. Un temps per escoltar també el ressò del teu interior que s'expressa en les paraules que tries per a mi. Un temps, en definitiva, per reconèixer el rastre de Déu en mi, en tu, entre tu i jo.

El dia que, en lloc de parlar per parlar, preguéssim junts, farem un gest per recordar que això d'ara és diferent. Potser ens asseurem a terra, de costat, davant el misteri que ens habita, davant Déu. Ves a saber si la llar de foc ens donarà l'escenari adequat. Ves a saber, si sense adonar-nos, davant de l'encís de les espurnes, ens posarem a parlar, com si preguéssim en veu alta. De manera que, més que parlar ens escoltaríem, per fi.

O potser triaríem caminar junts, sense pressa. Sentiríem que avancem plegats perquè ens fem companyia, com si no hi hagué res millor ara mateix al món que viure aquest present amb tu. I així és, perquè descobreixo la meravella que t'habita i la que ens envolta. S'eixampla el meu cor com una gran concavitat a l'alçada del pit on hi pot fer estada l'ésser que es diu en tu i en mi. I mentre caminem -sense dir-nos-ho potser-, haurem pregat junts.